

שפלם עוקצים אומה את הנשמה הזו, ואותחים בה ורנים אותה. לפנים מזה יש רוח אחת אחרת טמאה, שהיא עליהה על הכל. וזה עומדת על כל ההיכל הזה, ובולם נועעים בשכילו, וזה נקרא גמגימ"א. זהו אדים כמו שושנה, והוא עומד להרעד תמיד, שהרי בשנڌית תפלה האדים ולא זוכה בה אותו אדים, קרים הזו עומדת ועולה ומשפפת עם רוח טמאה עליהה על הכל, ומשטינה למעליה, ומזרירה חטאיהם לאדים לפני הקדוש ברוך הוא, וסימנק'ן (איוב א) ויבוא ג'ים השט"ז בתוכם, ולא כתוב ויבא השטן, אלא גם.

ומחרות הרעה הזו תלויים בפה שומרים אחרים שפמנים לאחיז בדברור רע, או דבר מטעני שמוציא אדם מפיו, ואחר כן מוציא דבורים קדושים. אויל להם ואוי לתהיהם ! אלו הם בני אדם שגורמים לשומרים הלו האחים לשולט ולפגם את הפקום הקדוש. אויל להם בעולם הזה, ואוי להם לעולם הבא. משום שלאו הרוחות הטמאות נוטלות את הדברו הטעמא, וכשהמוציא אדם אחר כן בדבר קדוש, אלו הרוחות הטמאות מקידמות, ונוטלות אותו הדברו הטעמא, ומטפאות את אותו הדברו הקדוש, והאדם לא זוכה בו, ובכובול תשש מה הקרשא. וועל לאלה יש ממש אחד ששמו ספシリיט"א. ובמה שמרי חוק, וזה ממש עלייהם, וכן נוטלים אותם דבורים רעים, וכן גם נוטלים כל אותם דברים שזורק אדם בידו כשרגן שורה עליו. שהרי אז, ממשה הזה ספシリיט"א לוקם את הדבר הזה שזורק אדם ברגוזו, ועולה ואומר:

לה להאי (דף רס"ג ע"ב) **נשmeta, ואחדיה בה, ודיינין לה.**

לנו מן דא, אית חד רוחא אחרא מסאבא, דאיهو עלאה על פלא. ורק אקיימא על כל היכלא דא, וכלהו נטלי בגניה, והאי אקרי גמגימ"א. הא הוא סומקא בטורדא, איינו קאים לאבא שא פריר, דהא כד צלotta דבר נש אתקחיא, ולא זכי בה ההוא בר נש, הא רוחא קיימא, וסלקא ואשפתף בrhoחא מסאבא עלאה על פלא, ואסטי לעילא, וארכיר חובי דבר נש קמי קדרשא בריך הו, וסימנק'ן (איוב א) ויבא ג'ים השט"ז בתוכם, ולא כתיב ויבא השטן אלא גם.

ומהו רוחא בישא, תלין במא גרדינין אחרניין, דאיןון ממון לאחדא מלחה בישא, או מלחה טנופא דאפיק בר נש מפומימה, ולכתר אפיק מלין קדיישין. ווי לון, ווי לחייהון, אלין איןון בני נשא דגרמי לאلين גרדינין אחרניין לשולטאה, למפגם אחר דאתי. בגין, האליין רוחין מסאבא, נטלין האי מלחה מסאבא, וכד אפיק בר נש לבחר מלחה קדיישא. ווי לון בהאי עצמא, ווי לון לעלמא דאתי. בגין, האליין רוחין מסאבי, נטלין האי מלחה מסאבא, אקיימו אלין רוחי מסאבי, ונטלי היהיא מלחה מסאבא, ימסאבי לההייא מלחה קדיישא, ולא זכי ביה בר נש, ובכובול תשש חילא קדיישא.

ועילא מאליין אית חד ממנא ספシリיט"א ממשה גרדיני נימוסין, והאי ממנא דעתליהו, נטלי איןון מלין בישין, והכי נמי נטלי כל אלין מלין דזיריק בר נש בידוי, כד רוגזא שרייא עליוי, דהא כדין האי ממנא ספシリיט"א נקייט האי מלחה, דזיריק בר נש ברוגזיה, וסליק ואמר, דא

זה קרבנו של פלוני שהקריב לאחד
שלגנו.

משום שכל צד של נתת הוא מצד
הימין ומצד האמונה, וכל צד
הרגע הוא מצד האחר הרע,צד
הטמאה. וכך מישורק מקדו
דבר ברגע, כל אלו נוטלים את
אותו דבר שנזרק ומעליהם אותו
למעלה, ונקרב לאותו הצד,
ואומרים: זה (שבותה פקרנו) קרבנו
של פלוני.

וחברוז קורא בכל אותם רקיעים
ואומרים: אוילפלוני שפטה אחר
אל זר ועובד לאל אחר. וחברוז
קורא פעמייניה ואומר: (חושע ז)
אויל להם כי נדרו מפניהם וגוו'. אשרי
האיש שנשמר מדריכיו ולא יסעה
ימינה ושמאליה, ולא יפל בתווך
באר עמקה שלא יוכל לעלות
ממנה.

ההיכל השני, היכל הזה הוא
חשוך יותר מההיכל הראשון. וזה
נקרא שחת, כנגד השם שנקרו
טמא. משום שההיכל הראשון
נקרא בור, כנגד השם שנקרו
שutan. וזה נקרא שחת, כנגד השם
שנקראו טמא. בהיכל הזה קיימים
שלשה פתחים לשלה צדדים.
הפתח הראשון, בו עומדת מפנה
אחד בשם עסטיריה". וכמה
אלפים ורבעות ממנים פתחין,
וזהו שעומד על כל אלו
שמשחיתים דרכם לשפה זרע על
הארץ, או שמוציאים זרע שלא
בדרכם, או לכל אלו שמנים
בידיהם. אלו הם שלא רואים פניו
שכינה כלל. אלא הממנה הזה
שבצד הטמאה שאמרנו, יוציא
באותיו זמן, וכמה הם אלפים
ורבעות, כלם מתבוננים על אותו
אדם, ומטעאים אותו בעולם
זה. ולאחר מכן בשייכות נשותו
מקווולם מה, הממנה מה וכל
אליה שעמו, מטעאים את נשמו, וכל

הוא קרבנה דפלניה, דקריב לסתרא דילן.
בגין דכל סטרא דנייחא, איהו מסתרא
דימיניא, ומסתרא דמהימנותא. וכל
סטרא דרוגזא, איהו מסתרא אחרא ביישא,
סטרא מסאבא. ועל דא מאן דאשדי מן יDOI
mdi ברוגזא, כל אלין נטליין לה להאי מלה
דאזריך, וסלקי לה לעילא, ואתקריב להו
סטרא, ואמרי דא (ס"א פולחנא קרבנה) קרבנה
דפלניה.

וכרוזא קاري בכל אינון רקיעין ואמרי, ווי
לפלניה דאסטי בתר אל זר, ופלח
לאל אחר. וכרוזא קاري זמנא תניניא ואמר,
(חושע ז) אויל להם כי נדרו מפניהם וגוו'. זבחה איהו
בר נש, דאסתר מארכוי, ולא יסתה לימיינא
ולשומאלא. ולא ינפול בגין בירא עמייקא, דלא
יכיל לסלקא מגיה.

היכל השני, היכל דא, איהו חשוק יתר
על היכל קדמאתה, hei akri שחת,
לקבל שם דאקרי טמא. בגין דהיכל
קדמאתה אكري בור, לקלבל שם דאكري שטן.
והאי אكري שחת, לקלבל שם דאكري טמא.
בהיכל דא קיימים תלת פתחין, לתלת סטרין.
פתחה קדמאתה. ביה קיימת חד ממנה,
עסטיריה"ames מימה. ובמה אלף ורבנן
ממן תחותיה, והאי איהו קיימת על כל אינון
דמחייבי ארהייהו, לאושדא זרע על ארעה.
או דמחייבי זרע, דלא כארח. או לכל אינון
דמן בידיהו. אלין אינון דלא חמאן אנפי
שכינטה כלל. אלא hei ממנה דבستر
מסאבא דקאמון, נפיק בהו זמן, ובמה
איןון אלף ורבנן, כלחו מתכונפי על ההו
נש, ומסאבי ליה בהאי עלמא. ולבתר בד נפק
בשפתה מגיה מהאי עלמא, hei ממנה וכל